

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 Febr. 1880, kl. 2 e. m.

Första Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 1, i anledning af väckt motion om tillsättande af en tullkomité m. m.

Uti motion N:o 7 vid sistlidne riksdag föreslog Friherre *Klinckowström* att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla,

att Kongl. Maj:t täcktes utse en komité af tillräckligt antal kunnige, erfarne och praktiske män, med uppdrag att noga och opartiskt undersöka huru de sedan 12 à 13 år gällande handels- och sjöfartstraktater verkat på vår handel och våra näringar; samt

att någon handels- och sjöfartstraktat med främmande makt icke måtte afslutas förr än Riksdagen blifvit i tillfälle pröfva och godkänna deri förekommande bestämmelser, som honom grundlagsenligt tillkomma att afgöra.

Det utskott, till hvars behandling denna motion öfverlemnades, hemstälde, att, då, på grund af Kongl. Maj:ts förordnande den 29 September 1876, en komité redan vore tillsatt för att uppgöra förslag till de förändringar i nuvarande tullsatser, som af förhållandena kunde anses påkallade, hvilken komité ännu icke lärer hafva afslutat sitt arbete;

då, efter Utskottets åsigt, all anledning saknades till antagande deraf, att Kongl. Maj:t skulle afsluta en ny förändrad handels- eller sjöfartstraktat med främmande land, utan att Riksdagen finge tillfälle till pröfning deraf derigenom att dess samtycke förbehölles,

då det vid blifvande underhandlingar om nya handels- eller sjöfartstraktater måste förutsättas, att Kongl. Maj:t icke lärer underlåta att gifva Sveriges ombud

instruktion att endast i det fall göra eftergifter för utländska makters anspråk, att dessa lemna Sveriges handel eller sjöfart motsvarande fördelar,

Friherre Klinckowströms motion icke måtte föranleda någon Riksdagens åtgärd.

Ehuru denna hemställan bifölls, har Friherre *Klinckowström* i vid denna riksdag väckt motion N:o 5 förnyat densamma, såsom följd af och tillägg till af honom jemväl väckt motion om tull på landtmanprodukter samt höjda tullsatser å yppighets- och öfverflödsvaror. Han har dertill funnit ett ytterligare skäl i det sätt, hvarpå 1879 års Riksdag beslutade öfver denna viktiga fråga. Han anför vidare i ordagrann afskrift af sin vid sistlidne riksdag afgifna motion, att de företeelser på handelns och industriens områden, som inom de större europeiska kulturländerna visat sig för den uppmärksamme betraktaren, nu om någonsin borde mana oss att med fästadt afseende på landets framtida väl göra oss beredda på de förändrade förhållanden, hvilka möjligen kunde uppstå uti varuutbytet länderna emellan, samt att det syntes honom vara en bjudande pligt att äfven vårt land beredde sig på att genom omsorgsfull och grundlig granskning af vår gällande tulltaxa möta de måhända för vår handel och industri ofördelaktigare vilkor, hvarpå de länder, med hvilka vårt viktigare varuutbyte egde rum, skulle vilja förnya utlöpande handelstraktater.

Friherre Klinckowström föreslår derföre denna gång:

att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller, det Kongl. Maj:t måtte uppdraga åt en komité af sakkunnige män, att *dels* anställa en omfattande och på undersökning af de särskilda förhållandena med afseende å hvar och en af våra hufvudsakliga näringar och industrigrenar stödd utredning rörande verkningarne af den under senare tider gällande tull-lagstiftningen; och *dels*, med anledning af de genom denna utredning ådagalagda förhållanden, afgifva yttrande om och i hvad mån en förändring i nu gällande tullsatser påkallas; *med iakttagande dervid att införseltullarne för de fabrikat, som utgöra föremål för inhemsk industri, må föreslås till sådana belopp, att de å ena sidan icke kunna lemna den svenske producenten tillfälle att skörda otillbörlig vinst på öfrige medborgares bekostnad, men å den andra sidan göra det för honom möjligt att, med användande af omtanke och flit, bestå i konkurrensen med främmande, i afseende å klimat, läge och kapitaltillgång mera lyckligt lottade länders industriidkare;*

att ofvannämnda komiténs betänkande och förslag torde till Riksdagen öfverlemnas; dock att i händelse, före afslutandet af komiténs arbeten, fråga skulle uppstå om afslutande af en ny handelstraktat med främmande makt, komiténs utlåtande deröfver må särskildt komma Riksdagen till handa, innan Kongl. Maj:ts nådiga proposition om godkännande af grunderna för den tillämnade traktaten behöfver till pröfning hos Riksdagen förekomma.

Utskottet anser sig böra erinra, att Kongl. Maj:t i nädligt bref den 26 September 1879 till ordföranden för ofvan nämnda den 29 September 1876 tillsatta komité, som har till åliggande att uppgöra förslag till de förändringar i gällande tullsatser, hvilka af förhållandena kunna anses påkallade, och som hittills, med antagande att förhandlingar med franska regeringen kunna leda till traktatens definitiva förnyande, förehaft till pröfning de förändringar i tullsatserna, som det kunde ifrågakomma att delvis föreslå eller medgifva, förständigat komitén att särskildt taga under öfvervägande huruvida, under förutsättning att nämnda traktat skulle upphöra att gälla, någon förändring af nu gällande tullsatser kunde anses påkallad med hänsyn till den billiga fördelningen af de skattebidrag, som uti tullavgifter uttagas.

Vid detta förhållande och med återopande af de grunder, hvilka af Första Kammarens Tillfälliga Utskott vid sistlidne års riksdag anfördes för att Riksdagen måtte finna Friherre Klinckowströms då afgifna motion icke föranleda till någon åtgärd, hemställer Utskottet,

att Kammarén måtte lemna Friherre Klinckowströms motion angående tillsättande af en komité för granskning af gällande tulltaxa m. m. utan afseende.

Stockholm den 14 Februari 1880.

På Utskottets vägnar:

C. Fr. Wærn.
